5.6 Skader kan afhjælpes på to måder: enten kan operatøren træffe de nødvendige oprydningsforanstaltninger, som i så fald vil blive finansieret direkte af operatøren, eller de kompetente myndigheder kan få en tredjepart til at gennemføre foranstaltningerne og inddrive udgifterne hos skadevolderen. For at opnå større effektivitet er det også muligt at kombinere de to metoder.

5.7 Direktivet lader medlemsstaterne bestemme, hvordan omkostningerne skal fordeles i tilfælde af flere skadevoldere. De to vigtigste metoder er solidarisk ansvar eller ansvar på grundlag af andel i skaden. Denne valgmulighed skulle lette tilpasningen til medlemsstaternes forskellige retssystemer, men det skal fremhæves, at det er vanskeligt at fastlægge graden af andel i en miljøskade. Det er derfor svært at anvende denne bestemmelse i praksis

5.8 Endelig bør det fremhæves, at kravene om finansiel soliditet for operatører, der er underlagt lovgivningen om vand, jord og biodiversitet, bidrager til at gøre afhjælpningen af skader mere effektiv og forhindrer samtidig de negative konsekvenser af insolvens.

Bruxelles, den 13. marts 2008

Dimitris DIMITRIADIS

Formand for

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs Udtalelse om Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om sanktioner over for arbejdsgivere, der beskæftiger tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold (initiativudtalelse)

(2008/C 204/16)

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg besluttede den 27. september 2007 under henvisning til forretningsordenens artikel 29, stk. 2, at udarbejde en initiativudtalelse om:

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om sanktioner over for arbejdsgivere, der beskæftiger tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold.

Det forberedende arbejde henvistes til Den Faglige Sektion for Beskæftigelse, Sociale og Arbejdsmarkedsmæssige Spørgsmål og Borgerrettigheder, der udpegede Metka Roksandić til ordfører og Pedro Almeida Freire til medordfører. Sektionen vedtog sin udtalelse den 21. februar 2008.

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg vedtog på sin 443. plenarforsamling den 12. og 13. marts 2008, mødet den 12. marts 2008, følgende udtalelse med 118 stemmer for, 56 imod og 7 hverken for eller imod:

1. **Konklusioner og henstillinger**

1.1 Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (EØSU) beklager, at direktivet om »Sanktioner over for arbejdsgivere, der beskæftiger tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold« ikke er blevet forelagt for udvalget på trods af, at det i indledningen til direktivet hedder, at dette er tilfældet. Det foreslåede direktiv falder normalt ikke under ét af de områder, hvor høring af udvalget er obligatorisk. EØSU finder imidlertid, at der i denne og lignende sager er behov for at høre repræsentanterne for civilsamfundets organisationer, eftersom der er tale om regulering af forhold af central betydning, der ikke blot vedrører området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, men som også har indvirkning på beskæftigelses- og socialpolitikken.

1.2 EØSU har besluttet at udarbejde en initiativudtalelse om direktivforslaget. Det er udvalgets opfattelse, at det organiserede civilsamfund, herunder navnlig arbejdsmarkedets parter, har særdeles stor betydning for direktivets udformning og gennemførelse.

1.3 I de udtalelser, EØSU hidtil har afgivet om emnet ([1]), har udvalget fremhævet behovet for, at der dels skabes muligheder for lovlig indvandring, dels samtidig hermed tages hånd om årsagerne til »irregulær« indvandring.

([1]) Jf. EØSU's udtalelse af 15.12. 2004 om »Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Undersøgelse af forbindelsen mellem lovlig og ulovlig indvandring«, ordfører Pariza Castaños (EUT C 157, 28.6.2005).
EØSU's udtalelse af 9.6.2005 om »Grønbog om en EU-metode til at styre økonomisk migration«, ordfører Pariza Castaños (EUT C 286, 17.11.2005).
EØSU's udtalelse af 15.12.2005 om »Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet: Haag-programmet: Ti prioriteter for de næste fem år — Partnerskabet for fornyelse i EU inden for frihed, sikkerhed og retfærdighed«, ordfører: Pariza Castaños (EUT C 65 af 17.3.2006).

1.4 Udvalget støtter forslaget, fordi det i praksis fremmer overholdelsen af menneskerettighederne. EØSU har imidlertid betænkeligheder med hensyn til indholdet af direktivforslaget, tidspunktet for fremsættelsen af forslaget og den rækkefølge, lovforslagene er blevet fremsat i. Beskæftigelse af indvandrere er et spørgsmål, som er tæt forbundet med den måde, arbejdsmarkedet fungerer på, og med illegal beskæftigelse generelt, og fænomenet kan derfor ikke bekæmpes ved alene at indføre sanktioner over for arbejdsgiverne.

1.5 EØSU påpeger behovet for at skabe bedre overensstemmelse mellem den eksisterende EU-lovgivning og den lovgivning om lovlig og ulovlig indvandring, som i øjeblikket er under forberedelse, med det formål at skabe bedre sammenhæng mellem to af Kommissionens indsatsområder, der hver især har betydning for indvandringsproblematikken i EU, nemlig dels området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, dels beskæftigelses- og socialpolitikken. EØSU mener ikke, at problemet med ulovlig indvandring kan løses blot ved at lukke grænser og indføre tvangsforanstaltninger.

1.6 Det haster med at regulere den lovlige migration inden for EU og den lovlige indvandring til EU, ligesom det haster med en indsats til bekæmpelse af sort arbejde. EØSU henstiller til Kommissionen nøje at undersøge mulighederne for yderligere foranstaltninger mod det sorte arbejde.

1.7 De internationale erfaringer viser, at den mest effektive måde at bekæmpe fænomenet sort arbejde på er at handle samtidigt på flere forskellige niveauer. Det er derfor nødvendigt at indlede en oplysnings- og bevidstgørelseskampagne om konsekvenserne af sort arbejde samtidig med, at der skabes muligheder for lovlig migration for arbejdstagere i de økonomiske sektorer, hvor der arbejder flest illegalt beskæftigede indvandrere. Endvidere bør sanktionerne over for arbejdsgiverne være ensartede, uanset de ikke-registrerede arbejdstageres nationalitet. Direktivforslaget bør derfor være et led i en bredere vifte af foranstaltninger med det formål at bekæmpe sort arbejde, herunder blandt illegale indvandrere, og ikke, som Kommissionen foreslår, udgøre grunddirektivet på området.

1.8 Udvalget fremhæver behovet for en effektiv implementering af direktivet i medlemsstaterne, hvis opgave ikke bliver nem, eftersom dels kontrolinstanserne ikke råder over tilstrækkelig meget kvalificeret personale, det dels er vanskeligt at fordele kompetencerne mellem de berørte instanser, og da planen er at overvåge et stort antal virksomheder.

1.9 EØSU mener, at de af direktivets bestemmelser, der vil have en gavnlig virkning i praksis, bør fastholdes. Udvalget foreslår i afsnittet under overskriften »Særlige bemærkninger« en række ændringer og tilføjelser, hvis formål er at sikre dels en mere hensigtsmæssig ansvarsfordeling, dels forbedringer af de ikke registrerede arbejdstageres vilkår. Hvis ikke der tages hensyn til de fremlagte forslag, kan det frygtes, at de pågældende arbejdstagere vil blive udsat for endnu grovere udnyttelse.

2. **Indledning**

2.1 Det foreslåede direktiv er ét blandt flere forslag, som Kommissionen fremlægger i forlængelse af meddelelserne om en »Politikplan for lovlig migration« fra 2005 ([2]) og om »Den politiske prioritering i bekæmpelsen af ulovlig indvandring af statsborgere fra tredjelande« fra juli 2006 ([3]). Heri foreslog Kommissionen at begrænse de faktorer, der tilskynder til illegal indvandring til EU, herunder navnlig muligheden for at finde arbejde. Medlemsstaterne blev opfordret til at indføre ensartede sanktioner mod arbejdsgivere, som beskæftiger tredjelandsstatsborgere, og til effektiv håndhævelse af de pågældende sanktioner. Det Europæiske Råd tilsluttede sig Kommissionens forslag ([4]) i december 2006.

2.2 Direktivforslaget blev i 2007 fulgt op af følgende initiativer:

— Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om cirkulær migration og mobilitetspartnerskaber mellem Den Europæiske Union og tredjelande ([5]),

— Kommissionens forslag til Rådets direktiv om indrejse- og opholdsbetingelser for tredjelandsstatsborgere med henblik på højt kvalificeret beskæftigelse ([6]),

— Kommissionens forslag til Rådets direktiv om en kombineret ansøgningsprocedure for en kombineret tilladelse til tredjelandsstatsborgere til at tage ophold og arbejde på en medlemsstats område og om et sæt fælles rettigheder for arbejdstagere fra tredjelande, der har lovligt ophold i en medlemsstat ([7]), og

— Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Øget indsats til bekæmpelse af sort arbejde ([8]).

3. **Resumé af direktivforslaget**

3.1 Direktivets formål er at gøre den beskæftigelse, der tilbydes af arbejdsgivere, mindre attraktiv for migranter, der ikke er i besiddelse af de relevante tilladelser (mindskelse af pull-faktoren). Med udgangspunkt i de eksisterende foranstaltninger i medlemsstaterne skal direktivet sikre dels, at samtlige medlemsstater indfører ensartede sanktioner over for arbejdsgivere, der beskæftiger sådanne tredjelandsstatsborgere, dels at medlemsstaterne håndhæver sanktionerne effektivt.

3.2 Direktivforslaget vedrører indvandringspolitikken, ikke arbejdsmarkeds- eller socialpolitikken. Dets retsgrundlag er EF-traktatens artikel 63, nr. 3), litra b), og formålet er at mindske den ulovlige indvandring til EU.

3.3 Forslaget omfatter hverken lovlig indvandring, beskæftigelse af personer i strid med de pågældendes opholdsstatus (f. eks. studerende eller turister) eller tredjelandsstatsborgeres udførelse af sort arbejde.

([2]) K0M(2005) 669 endelig.
([3]) K0M(2006) 402 endelig.
([4]) Meddelelse fra Kommissionen om den politiske prioritering i bekæmpelsen af ulovlig indvandring af statsborgere fra tredjelande, KOM (2006) 402 endelig.
([5]) K0M(2007) 248 endelig.
([6]) K0M(2007) 637 endelig.
([7]) K0M(2007) 638 endelig.
([8]) K0M(2007) 628 endelig.

4. **Direktivforslagets indhold**

4.1 Direktivet forbyder beskæftigelse af tredjelandsstatsborgere, der opholder sig ulovligt i EU. Overtrædelser vil blive straffet med sanktioner (som kan være af administrativ art) i form af bøder og, når der er tale om virksomheder, eventuelt andre foranstaltninger, herunder udelukkelse fra og inddrivelse af offentlige tilskud og udelukkelse fra deltagelse i offentlige aftaler. Der vil kunne bruges strafferetlige sanktioner i alvorlige tilfælde.

4.2 Artikel 2 fastsætter direktivets definition på beskæftigelse. Arbejdsgivere defineres som fysiske eller juridiske personer, for hvem tredjelandsstatsborgere udfører lønnet arbejde.

4.3 Arbejdsgiverne pålægges inden ansættelse af en tredjelandsstatsborger at kontrollere dels, om den pågældende person er i besiddelse af en opholdstilladelse eller en tilsvarende tilladelse, der mindst er gyldig ansættelsesperioden ud, dels at opbevare en kopi heraf med henblik på eventuel inspektion. Arbejdsgiverne anses for at have opfyldt deres forpligtelse, medmindre det fremlagte dokument tydeligvis er ukorrekt. Kun virksomheder og juridiske personer pålægges senest inden for en uge at underrette de kompetente myndigheder om både begyndelsen og afslutningen på beskæftigelsen af en tredjelandsstatsborger.

4.4 Arbejdsgivere, der overtræder forbudet mod beskæftigelse af tredjelandsstatsborgere, der opholder sig ulovligt i EU, vil blive pålagt sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning. Arbejdsgiveren pålægges sanktioner for hver enkelt overtrædelse i form af bøder og krav om dækning af hjemsendelsesomkostninger (arbejdsgiveren skal under alle omstændigheder pålægges at betale eventuel udestående løn til tredjelandsstatsborgerne for det arbejde, de har udført, og eventuelle udestående skatter og bidrag til sociale sikringsordninger). I visse tilfælde kan en forsætlig overtrædelse udgøre en strafbar handling, jf. artikel 10.

4.5 Medlemsstaterne skal ligeledes indføre finansielle sanktioner (bøder og erstatning for omkostninger ved hjemsendelse af tredjelandsstatsborgere) og andre sanktioner (midlertidig udelukkelse fra offentlige tilskud og deltagelse i procedurer for indgåelse af offentlige aftaler, inddrivelse af modtaget EU-støtte, midlertidig eller længerevarende lukning af forretningsstederne). Der er også fastsat bestemmelser om juridiske personers ansvar og eventuelle sanktioner mod disse. Medlemsstaterne kan fastholde eksisterende bestemmelser om juridiske personers ansvar.

4.6 Når arbejdsgiveren er en underkontrahent, skal medlemsstaterne sikre, at både hovedkontrahenten og underkontrahenten pålægges at udrede samtlige finansielle sanktioner og udestående beløb.

4.7 Arbejdsgiveren skal betale alle udestående bidrag og skatter for den pågældende tredjelandsstatsborger. Derudover skal medlemsstaterne indføre ordninger, som sikrer, at de nødvendige procedurer for inddrivelse af udestående løn automatisk går i gang, uden at tredjelandsstatsborgeren behøver at indgive et krav. Et arbejdsforhold antages at have en varighed på mindst seks måneder, medmindre arbejdsgiveren kan modbevise dette. Medlemsstaterne skal sikre, at ulovligt beskæftigede tredjelandsstatsborgere modtager eventuel inddrevet løn, herunder i tilfælde, hvor de pågældende er rejst tilbage eller er blevet hjemsendt. Er der tale om en strafbar handling, bør tredjelandsstatsborgere ikke hjemsendes, før de har modtaget betaling for al udestående løn.

4.8 Medlemsstaterne skal sørge for, at mindst 10 % af de virksomheder, som er etableret på deres område, hvert år underkastes inspektioner for at kontrollere, om de beskæftiger tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold. Udvælgelsen af de virksomheder, som skal inspiceres, baseres på en risikovurdering, der skal tage hensyn til faktorer såsom den sektor, virksomheden arbejder i, og eventuelle tidligere overtrædelser.

4.9 Medlemsstaterne skal have implementeret direktivet senest 24 måneder fra datoen for offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

5. **Generelle bemærkninger**

5.1 Direktivforslaget har indvirkning på to af Kommissionens arbejdsområder, der for så vidt angår gennemførelsen af indvandringspolitikken er tæt forbundne med hinanden, nemlig området med frihed, sikkerhed og retfærdighed og beskæftigelses- og socialpolitikken. EØSU støtter direktivforslagets tanke om at lægge pres på både uhæderlige arbejdsgivere og illegale organisationer, der handler med mennesker uden papirer. Udvalget støtter forslaget, fordi det fremmer overholdelsen af menneskerettighederne.

5.2 EØSU mener, at der bør tages højde for EU-institutionernes beslutningsproces, og at man i den forbindelse bør:

— sikre, at der er sammenhæng mellem eksisterende EU-lovgivning og den lovgivning om lovlig og ulovlig indvandring til EU, som er under forberedelse i øjeblikket,

— afklare følgerne, både for de mennesker, der migrerer inden for EU's grænser, og for dem, der kommer til EU fra tredjelande.

Der er behov for klare retningslinjer i disse ømtålelige spørgsmål, eftersom de ikke blot vedrører sikkerhed, frihed og konkurrencepolitik, men også menneskerettighederne, hvilket igen påvirker markedet, de fire friheder og arbejdsstyrken, både som helhed og den enkelte arbejdstager, og eftersom EU har behov for indvandring. I de udtalelser, EØSU hidtil har afgivet om emnet, har udvalget fremhævet behovet for, at der dels skabes muligheder for lovlig indvandring, dels tages hånd om årsagerne til »irregulær« indvandring.

5.3 Det haster med at regulere den lovlige migration inden for EU og den lovlige indvandring til EU. Medlemsstaternes begrænsning af migrationen har skabt en række problemer, begrænset arbejdstagernes fri bevægelighed mellem visse medlemsstater og har medført, at både tredjelandsstatsborgere og EU-borgere er blevet ansat i strid med regler og er blevet udnyttet af deres arbejdsgivere. Foranstaltninger til bekæmpelse af sort arbejde i EU og i de enkelte medlemsstater bør sikre, at arbejdstagere, der er beskæftiget på sådanne vilkår, behandles lige, uanset om de pågældende arbejdstagere er EU-borgere eller

tredjelandstatsborgere. EØSU opfordrer derfor kraftigt Kommissionen til nøje at undersøge, om det er muligt at udvide det foreslåede direktivs retsgrundlag, således at det giver hjemmel til at træffe foranstaltninger mod illegalt arbejde udført af enhver person, der ikke er i besiddelse af de nødvendige tilladelser eller papirer.

5.4 Det er udvalgets opfattelse, at den »pull factor«, som direktivet henviser til og søger at reducere, ikke så meget består i migranternes mulighed for at finde irregulær beskæftigelse som i at finde beskæftigelse i et andet land. Derfor vil foranstaltninger til en forenkling af procedurerne for opnåelse af en kombineret opholds- og arbejdstilladelse uden tvivl bidrage til at mindske pull-faktoren. Medlemsstaterne bør imidlertid også selv bidrage til at forenkle procedurerne.

5.5 Arbejdsgiverne fremhæver behovet for at bekæmpe illegal beskæftigelse og illoyal konkurrence, eftersom visse arbejdsgivere beskæftiger illegale arbejdstagere og således skaber ulovlige og illoyale konkurrencevilkår for de lovlydige arbejdsgivere.

5.6 Selvom ansvaret for direktivets implementering påhviler medlemsstaterne, gør udvalget Kommissionen opmærksom på, at opgaven ikke er nem, eftersom antallet af administrative kontrolinstanser er utilstrækkeligt, det er vanskeligt at fordele kompetencerne mellem de enkelte berørte instanser, og der er tale om et stort antal virksomheder, som skal overvåges. Direktivets effekt viser sig i dets faktiske gennemførelse.

5.7 EU-institutionerne bør anvende samme terminologi som den, der anvendes af internationale og regionale organisationer og i folkeretten, og som derfor er anerkendt internationalt, såsom »irregular« (»irregulær«) og »undocumented migrant worker« (»ikke-registreret migrerende arbejdstager«) i stedet for »ulovlige arbejdstagere« og »ulovlig indvandring«. Betegnelsen »illegal indvandrer« har særdeles negative konnotationer. Direktivforslaget kan bidrage til at gøre den slags betegnelser endnu mere ubehagelige og give anledning til generel forskelsbehandling af og generelt fremmedhad mod migrerende arbejdstagere, der risikerer at blive udsat for inspektioner alene på grund af deres udseende.

5.8 Uanset eventuelle betænkeligheder ved direktivforslaget, mener EØSU, at de af direktivets bestemmelser, der vil have en gavnlig virkning i praksis, bør fastholdes. Disse bestemmelser er opregnet nedenfor under overskriften »Særlige bemærkninger«.

6. **Særlige kommentarer**

6.1 **Artikel 1:** Artiklen bør give de medlemsstater, der allerede har taget skridt til at regulere irregulær indvandring, mulighed for at fastholde nationale bestemmelser, der er mere fordelagtige for arbejdstagerne.

6.2 **Artikel 2:** Definitionerne bør ændres som følger:

— litra b): »beskæftigelse« udførelse af aktiviteter, **som er lønnede eller udføres i et økonomisk afhængighedsforhold af**, for og under ledelse af en anden person,

— definitionen af »arbejdsgiver« (jf. litra e)) og »underkontrahent« (jf. litra f)) bør omfatte **vikarbureauer**, da den nuværende definition er upræcis. Mange arbejdstagere fra tredjelande er beskæftiget via mellemliggende kontrahenter, herunder bureauer.

6.3 **Artikel 4, stk. 1, litra c):** Arbejdsgiveren bør opbevare kopierne af opholdstilladelsen eller registrene i længere tid end selve ansættelsesperioden, eftersom ansættelsernes varighed i nogle brancher generelt er kort, og arbejdstagerne ofte skifter arbejdsgiver.

6.4 **Artikel 5**

— I tilfælde, hvor arbejdsgiveren både har overholdt bestemmelserne om ansættelse af tredjelandsstatsborgere og har kontrolleret opholdstilladelserne samt sikret sig kopier af disse i overensstemmelse med reglerne, og hvor det bagefter viser sig, at de pågældende arbejdstagere alligevel ikke er i besiddelse af gyldige opholdstilladelser, bør arbejdsgiveren stadig have pligt til at udbetale udestående løn og opfylde alle øvrige krav i henhold til direktivets artikel 7. Derfor bør følgende passus tilføjes som andet punktum til artiklen: »Denne bestemmelse berører ikke arbejdsgivernes pligt til at betale al udestående løn og opfylde forpligtelserne i artikel 7«.

— Der bør tilføjes en bestemmelse om, at arbejdsgiverne skal overholde de ansættelsesprocedurer, der er fastsat af medlemsstaterne. Det kunne tænkes, at nogle arbejdsgivere kun vil kontrollere opholdstilladelserne og ikke de arbejdstilladelser, som der stilles krav om i mange medlemsstater. Omfanget af sort arbejde udført af tredjelandsstatsborgere kan således meget vel vokse på trods af, at arbejdsgiverne overholder direktivets bestemmelser.

6.5 **Artikel 6**

— Under de i stykke 2, litra a), anførte finansielle sanktioner bør det fastsættes, at størrelsen af disse bør være tilstrækkelig til at udligne enhver form for gevinst, som en arbejdsgiver måtte have haft i kraft af ansættelsen af en given tredjelandsstatsborger. Størrelsen af den finansielle sanktion bør derfor fastsættes således, at den svarer til et bestemt beløb pr. ulovligt beskæftiget arbejdstager, hvorfor den også vil stige i forhold til antallet af ulovligt beskæftigede tredjelandsstatsborgere. Der er klar forskel på den situation, hvor en privat arbejdsgiver ulovligt beskæftiger en arbejdstager f.eks. som hushjælp eller landbrugsmedhjælper, og den situation, hvor en arbejdsgiver ulovligt beskæftiger tre, fire eller flere arbejdstagere med økonomisk gevinst for øje.

— Der bør fastsættes en bestemmelse om, at størrelsen af den finansielle sanktion stiger i tilfælde, hvor en arbejdsgiver fortsætter med ulovlig beskæftigelse af tredjelandsstatsborgere, eller hvor der er tale om gentagen overtrædelse. Stigningen bør være væsentlig i disse tilfælde for at sikre, at bestemmelsen har afskrækkende virkning.

— Det er ikke rimeligt at forlange, at arbejdsgiverne både skal dække omkostningerne ved tilbagesendelse af hver enkelt ulovligt beskæftigede tredjelandsstatsborger og betale en bøde. Dette ville rent faktisk indebære, at det, der i de enkelte lande er udlændingemyndighedernes ansvar, blev væltet over på arbejdsgiverne. Arbejdsgiverne bør kun pålægges betaling for disse omkostninger i tilfælde, hvor der er tale om en strafbar handling, jf. artikel 10.

6.6 **Artikel 7**

— Det bør ligeledes fastsættes, at betalingskravet løber fra fremsættelsesdatoen og ikke fra den dato, hvor kravet opnår retsvirkning.

— Arbejdstagers rettigheder i henhold til ansættelsesaftalen bør gælde, uanset om den pågældende er i besiddelse af en opholds- eller arbejdstilladelse eller ej.

— Der bør tages højde for eventuelle praktiske vanskeligheder med udbetaling af udestående løn til allerede hjemvendte arbejdstagere. Endvidere bør det sikres, at udestående løn udbetales til rette vedkommende.

— Det bør endvidere præciseres, at arbejdsgiverne skal beregne eventuel udestående løn i henhold til de love, regler, administrative bestemmelser og/eller bestemmelser fastsat i kollektive overenskomster, der normalt gælder for ansættelsesforhold af den pågældende type.

6.7 **Artikel 8** vedrører foranstaltninger, der skal træffes af medlemsstaterne.

— En opregning af obligatoriske foranstaltninger ville være nyttig.

— Bestemmelsen under litra d) om midlertidig eller permanent lukning af forretningssteder, der er blevet brugt til at begå overtrædelser, forekommer ikke fornuftig, navnlig da den også vil kunne ramme lovligt beskæftigede arbejdstagere. Når sådanne skridt tages, bør de ansatte på de pågældende forretningssteder og deres tillidsmænd høres.

6.8 **Artikel 9** fastsætter, at hovedkontrahenten og eventuelle mellemliggende kontrahenter er forpligtet til at betale sanktioner og udestående beløb. En præcisering af, under hvilke omstændigheder bestemmelsen finder anvendelse, ville være nyttig. I visse brancher med omfattende kæder af underleverandører, som f.eks. bilindustrien, kan det vise sig vanskeligt at gøre et fælles ansvar gældende over for producenter og underleverandører, hvis produktion er spredt ud på forskellige produktionssteder og lande. EØSU mener, at hovedkontrahenterne gennem passende forsigtighedsforanstaltninger bør være i stand til at sikre sig imod at kunne blive gjort ansvarlige på denne måde.

6.9 **Artikel 10**

— I henhold til artiklens ordlyd er en overtrædelse en strafbar handling, når den begås »forsætligt«, jf. artikel 3. Da dette imidlertid er vanskeligt at bevise, ville en mere hensigtsmæssig definition af, hvad der udgør en strafbar handling, bestå i et krav om godtgørelse af, at arbejdsgiveren »var vidende om« eller »burde have været vidende om«, at der var tale om en strafbar handling.

— Med hensyn til den i stykke 1, litra a), omtalte overtrædelse, bør enhver gentagen overtrædelse af artikel 3 betragtes som en strafbar handling.

— I tilfælde, hvor det kan godtgøres, at der ved en overtrædelse var tale om en strafbar handling efter ordlyden i stykke 1, litra a), er det vigtigt at tage hensyn til, at rettens behandling af sagen kan være tidkrævende. Der er en risiko for, at bestemmelsen slet ikke vil finde anvendelse, hvis medlemsstaterne beslutter, at vurderingen af, om der er blevet begået en strafbar handling, henvises til afgørelse inden for to år ved en domstol eller en national myndighed. Fordi den retlige behandling er så tidkrævende, og fordi der vil blive gjort brug af samtlige retsmidler med henblik på at anke afgørelsen, kan det meget vel tænkes, at bestemmelsen overhovedet ikke vil finde anvendelse i praksis.

— Der bør i forbindelse med medlemsstaternes implementering af bestemmelsen fastsættes en klar kompetencefordeling mellem de administrative myndigheder, der pålægger sanktioner, og de enkelte kompetente domstole for at undgå eventuelle kompetencekonflikter.

6.10 **Artikel 14**

— Medlemsstaterne bør forpligtes til at indføre effektive ordninger, der sikrer, at den retlige behandling kan ske hurtigt og uden større omkostninger.

— Medlemsstaterne bør ligeledes sikre, at sanktionsinstanserne straks meddeler de berørte parter, at der er igangsat en retlig behandling.

— Under stykke 3 kunne det være hensigtsmæssigt at give ikke blot tredjelandsstatsborgere, der er eller har været udsat for udnyttende arbejdsforhold, og som samarbejder under retssagen mod arbejdsgiveren, men også vidner en særlig status.

6.11 **Artikel 15**

Bestemmelsen om, at medlemsstaterne skal sikre, at mindst 10 % af de virksomheder, som er etableret på deres område, hvert år underkastes inspektioner, hilses velkommen af udvalget. Direktivets effekt vil imidlertid være afhængig af den faktiske håndhævelse af denne bestemmelse. I de fleste medlemsstater vil der være behov for mere personale og flere økonomiske midler for at sikre dette. Hvis ikke dette behov opfyldes, vil sådanne yderligere forpligtelser uden tvivl give anledning til ulige behandling af de berørte parter.

Bruxelles, den 12. marts 2008

Dimitris DIMITRIADIS

Formand for

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg

BILAG

til Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse

Følgende ændringsforslag blev forkastet under afstemningen, men opnåede over en fjerdedel af stemmerne (jf. forretningsordenens art. 54, stk. 3):

Punkt 1.7

Tekst ændres

»De internationale erfaringer viser, at den mest effektive måde at bekæmpe fænomenet sort arbejde på er at handle samtidigt på flere forskellige niveauer. Det er derfor nødvendigt at indlede en oplysnings- og bevidstgørelseskampagne om konsekvenserne af sort arbejde samtidig med, at der skabes muligheder for lovlig migration for arbejdstagere i de økonomiske sektorer, hvor der arbejder flest illegalt beskæftigede indvandrere. ~~Endvidere bør sanktionerne over for arbejdsgiverne være ensartede, uanset de ikke-registrerede arbejdstageres nationalitet.~~ Direktivforslaget bør derfor ~~være et led i en bredere vifte af~~ koordineres med foranstaltninger til bekæmpelse af sort arbejde, herunder blandt illegale indvandrere~~, og ikke, som Kommissionen foreslår, udgøre grunddirektivet på området.~~«

Afstemningsresultat

Stemmer for: 64 Stemmer imod: 101 Hverken for eller imod: 9

Punkt 5.3

Tekst ændres

»Det haster med at regulere den lovlige migration inden for EU og den lovlige indvandring til EU. Medlemsstaternes begrænsning af migrationen har skabt en række problemer, begrænset arbejdstagernes fri bevægelighed mellem visse medlemsstater og har medført, at både tredjelandsstatsborgere og EU-borgere er blevet ansat i strid med regler og er blevet udnyttet af deres arbejdsgivere. Foranstaltninger til bekæmpelse af sort arbejde i EU og i de enkelte medlemsstater ~~bør sikre, at arbejdstagere, der er beskæftiget på sådanne vilkår, behandles lige, uanset om de pågældende arbejdstagere er EU-borgere eller tredjelandsstatsborgere. EØSU opfordrer derfor kraftigt Kommissionen til nøje at undersøge, om det er muligt at udvide det foreslåede direktivs retsgrundlag, således at det giver hjemmel til at træffe foranstaltninger mod illegalt arbejde udført af enhver person, der ikke er i besiddelse af de nødvendige tilladelser eller papirer.~~ er kommet på Kommissionens og arbejdsmarkedsparternes dagsorden, og det drøftes, hvordan man kan bekæmpe denne negative udvikling. Udvalget anbefaler, at foranstaltningerne til bekæmpelse af ulovlig migration og sort arbejde koordineres nøje.«

Afstemningsresultat

Stemmer for: 56 Stemmer imod: 102 Hverken for eller imod: 10

Punkt 6.6

Ændres som følger:

»*Artikel 7*

— Det bør ligeledes fastsættes, at betalingskravet løber fra fremsættelsesdatoen og ikke fra den dato, hvor kravet opnår retsvirkning.

— Arbejdstagers rettigheder i henhold til ansættelsesaftalen bør gælde, uanset om den pågældende er i besiddelse af en opholds- eller arbejdstilladelse eller ej.

— Der bør tages højde for eventuelle praktiske vanskeligheder med udbetaling af udestående løn til allerede hjemvendte arbejdstagere. Endvidere bør det sikres, at udestående løn udbetales til rette vedkommende.

— Det bør endvidere præciseres, at arbejdsgiverne skal beregne eventuel udestående løn i henhold til de love, regler, administrative bestemmelser og/eller bestemmelser fastsat i kollektive overenskomster, der normalt gælder for ansættelsesforhold af den pågældende type.

— I de fleste medlemsstater er arbejdstagerne forpligtede til at indgive en klage til de kompetente instanser for at sikre betaling af udestående løn. Bestemmelsen i artikel 7, stk. 2, litra a), om at det ikke er nødvendigt for en ulovligt beskæftiget tredjelandsstatsborger at indgive et krav for at sætte de nødvendige procedurer i gang for inddrivelse af udestående løn, ville skabe en ubegrundet skelnen mellem disse tredjelandsstatsborgere på den ene side og EU-borgere og lovligt beskæftigede tredjelandsstatsborgere på den anden side.

— EØSU accepterer imidlertid, at medlemsstaterne kan give tredjelandsstatsborgere uden opholdsret al den bistand, de behøver for at inddrive udestående løn, og at artiklen bør indeholde en garanti herom.

— EØSU mener, at den antagelse om arbejdsforholdets varighed (i dette tilfælde seks måneder), der opstilles i artikel 7, stk. 2, litra b), i sig selv kan virke som en ny og muligvis afgørende faktor, som vil tiltrække irregulære indvandrere til EU, eftersom den stiller den irregulære arbejdstager meget fordelagtigt i forhold til de øvrige arbejdstagere. Bortset herfra er det en klart uhensigtsmæssig løsning i forbindelse med korte og meget korte arbejdsforhold (f.eks. høstarbejde).«

Afstemningsresultat

Stemmer for: 59 Stemmer imod: 111 Hverken for eller imod: 11

Punkt 6.8

Tekst tilføjes:

»**Artikel 9** fastsætter, at hovedkontrahenten og eventuelle mellemliggende kontrahenter er forpligtet til at betale sanktioner og udestående beløb. En præcisering af, under hvilke omstændigheder bestemmelsen finder anvendelse, ville være nyttig. Hovedkontrahenten og underleverandører, der ikke direkte beskæftiger tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold, bør kun i fællesskab og enkeltvis være underlagt sanktionerne i artikel 6 og 7, hvis det kan bevises, at de vidste, at deres underleverandør beskæftigede tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold. I visse brancher med omfattende kæder af underleverandører, som f.eks. bilindustrien, kan det vise sig vanskeligt at gøre et fælles ansvar gældende over for producenter og underleverandører, hvis produktion er spredt ud på forskellige produktionssteder og lande. Det samme gør sig gældende for byggesektoren. EØSU mener, at hovedkontrahenterne gennem passende forsigtighedsforanstaltninger bør være i stand til at sikre sig imod at kunne blive gjort ansvarlige på denne måde.«

Afstemningsresultat

Stemmer for: 57 Stemmer imod: 106 Hverken for eller imod: 8

Punkt 6.9

Tekst udgår.

»*Artikel 10*

— I henhold til artiklens ordlyd er en overtrædelse en strafbar handling, når den begås »forsætligt«, jf. artikel 3. ~~Da dette imidlertid er vanskeligt at bevise, ville en mere hensigtsmæssig definition af, hvad der udgør en strafbar handling, bestå i et krav om godtgørelse af, at arbejdsgiveren »var vidende om« eller »burde have været vidende om«, at der var tale om en strafbar handling.«~~

— Med hensyn til den i stykke 1, litra a), omtalte overtrædelse, bør enhver gentagen overtrædelse af artikel 3 betragtes som en strafbar handling.

— I tilfælde, hvor det kan godtgøres, at der ved en overtrædelse var tale om en strafbar handling efter ordlyden i stykke 1, litra a), er det vigtigt at tage hensyn til, at rettens behandling af sagen kan være tidkrævende. Der er en risiko for, at bestemmelsen slet ikke vil finde anvendelse, hvis medlemsstaterne beslutter, at vurderingen af, om der er blevet begået en strafbar handling, henvises til afgørelse inden for to år ved en domstol eller en national myndighed. Fordi den retlige behandling er så tidkrævende, og fordi der vil blive gjort brug af samtlige retsmidler med henblik på at anke afgørelsen, kan det meget vel tænkes, at bestemmelsen overhovedet ikke vil finde anvendelse i praksis.

— Der bør i forbindelse med medlemsstaternes implementering af bestemmelsen fastsættes en klar kompetencefordeling mellem de administrative myndigheder, der pålægger sanktioner, og de enkelte kompetente domstole for at undgå eventuelle kompetencekonflikter.

Afstemningsresultat

Stemmer for: 66 Stemmer imod: 100 Hverken for eller imod: 10

Punkt 6.11

Affattes således:

»*Artikel 15*

Effekten af den foreslåede B~~b~~estemmelse~~n~~ om, at medlemsstaterne skal sikre, at mindst 10 % af de virksomheder, som er etableret på deres område, hvert år underkastes inspektioner, ~~hilses velkommen af udvalget. Direktivets effekt~~ vil ~~imidlertid~~ være afhængig af den faktiske håndhævelse af denne bestemmelse. Medlemsstaterne udvælger de virksomheder, der skal underkastes inspektioner, på grundlag af en risikoevaluering, som — ud over andre kriterier, der bedømmes som passende og relevante — skal tage hensyn til, hvorvidt en given sektor er eksponeret for ansættelse af indvandrere med irregulært ophold og hvorvidt der er fortilfælde af anvendelse af irregulær arbejdskraft blandt virksomhederne. Det bør i artiklen anføres, at det er ønskeligt, at medlemsstaterne garanterer, at mindst 3 % af de virksomheder, som udvælges efter denne fremgangsmåde, hvert år underkastes inspektioner. I de fleste medlemsstater vil der kunne være behov for mere personale og flere økonomiske midler for at sikre dette. Hvis ikke dette behov opfyldes, kan ~~vil~~ disse yderligere forpligtelser ~~uden tvivl~~ give anledning til ulige behandling af de berørte parter.«

Afstemningsresultat

Stemmer for: 65 Stemmer imod: 105 Hverken for eller imod: 8.